

У рамках туру по Україні до Рівного завітав харківський «поет без правил» Артем Полежака. У Книгарні «Є» автор презентував свою другу книгу поезій «Навісні пісні», а також знайомив гостей книгарні із віршами з попередньої книги «Стіхи о житні», яка побачила світ у 2016 році.

Артем Полежака є переможцем чисельних чемпіонатів зі слем-поезії (Київ, Хмельницький, Миколаїв, Харків тощо), постійний ведучий концертів і провокативних акцій, Лауреат Міжнародної літературної премії ім. Олесья Ульяненка та автор текстів пісень Ореста Лютого, «Kozak System», «Барабас», «Телері», «Бумбокс».

У Рівному поет порадував своїх шанувальників шквалом нових та улюблених віршів, які зазвичай віртуозно баланшують між сучасним фольклорним дном та оригінальною вишуканою поезією харківського літературного авангарду.

Це вірші, які викликають змішані почуття – непристойні приглушені смішки, бажання відсахнутися від грубої оголеної реальності провінційного українського побуту, жадливе подивування (а звідки він про це знає?!), усвідомлення жорсткої правди життя, сумну посмішку, нестримний регіт і навіть філософські роздуми...

Це вірші про сільських вчителів української мови, які також є вчителями з фізики і трудового виховання, про гопницю та чому не треба в неї закохуватись, про перше кохання та порнографічні карти, про художника, який має бути голодним, а краще йому взагалі вмерти... це правдиві і нічим не прикриті історії із «сімейної лірики» з трамваями, базарами, телевізорами, тещою і зеленим горошком, про який завжди забувають...

Бурхливу реакцію слухачів викликала «Поема про

«НАВІСНІ ПІСНІ» ПОЕТА БЕЗ ПРАВИЛ АРТЕМА ПОЛЕЖАКИ

Петросяна, або Кривое зеркало русской революции», а також поема, присвячена Майклу Джексону під назвою «М-2 естрада». І хоча до Майкла Джексона вона має дуже опосередковане відношення, за словами автора, він написав її після смерті американського поп-ідола, а точніше після інформації у ЗМІ про те, що 12 його фанатів покінчили життя самогубством. Приблизно у цей же час відійшла у вічність російська співачка Людмила Зікіна, тож у поемі Полежаки якимось дивним чином ці двоє «зірок» зустрічаються і крокують кудись місячною доріжкою...

Є у Полежаки і «особливий цикл, присвячений братам нашим меншим – тобто кацапам», пояснює поет. Один із віршів цього циклу – «Лезав кацап в степу до нецькім...» рівняни також зустріли на ура.

Незважаючи на те, що у віршах Артема Полежаки багато гротеску, скепсису, іронії, сарказму, сказати б, гомеричного і навіть сардонічного сміху, він зізнається, що його психологічний вік – приблизно років 5, і звідси – його щире і безпосереднє сприйняття світу, яке він не приховує і не маскує.

- Мені не соромно ні за жоден свій вірш, - додає поет, - адже я говорю тільки правду і не прикрашаю дійсність, а передаю її такою, якою бачу.

Дизайнер меблів по професії, чим він і займається вже більше 20 років, Артем каже, що як і багато хто, почав щось рифмувати ще у школі, але свідомо писати вірші став у 2014 році, після Майдану та із початком війни на Сході країни. З того часу поет неодноразово із волонтерськими групами у складі арт-десанту відвідував міста та населені пункти на лінії розмежування, виступав зі своїми віршами перед військовими та цивільним населенням. Наразі Артем здійснює такі поїздки приблизно раз на місяць і вже незабаром, 9 квітня, планує відвідати прифронтову Авдіївку.

- Це дуже цікаве місто, там постійно стріляють, щось десь вибухає, тож це неабиякий адреналін – виступати із віршами в такому місці, - як і на всі питання, напівжартома «відстрілюється» Артем. А також додає, що за 4 роки війни не змінив свого ставлення до цих подій,

до ситуації в країні, і це також знаходить відображення у його віршах.

До нової збірки автора «Навісні пісні», яка вийшла у цьому році у видавництві «Люта справа», увійшло також і кілька дитячих віршів. Хоча дитячими їх можна назвати хіба що умовно. Це вірші про різних тваринок, і Артем пояснює, що отримав прохання від друзів написати якісь такі віршики, які були би цікаві і зрозумілі і дітям, і дорослим. Відтак Полежака підійшов до цього завдання зі всією щирістю своєї натури і створив цілу збірку таких «дитячих» віршиків, які у дорослих викликають свої, зовсім не дитячі асоціації. Незабаром, проанонсував автор, ця збірка із малюнками також має вийти у видавництві «Люта справа».

Ангеліна НЕПОМНЯЦА